

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D.
Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac
Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas
Missalis Et Breviarii Romani**

Adiectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindelicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Communi Confessorum. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

cujus loco debet recitari & proprium post nonam Lectionem positum pro Festo quinque SS. Martyrum Pontificum: *Domiine prævenisti eum.* Prædictis quinque Pontificibus addendi sunt S. Felix in Pincis, & S. Melchiades Papa, ubi celebrantur eorum Officia novem Lectionum, quia pariter ipsi absque sanguinis effusione pro Christo mortem oppeterunt. Præterea debemus addere S. Eusebius Vercellensem, cuius Officium nunc celebratur in Ecclesia universalis die 16. Decembri sub Ritu Semiduplici de præcepto, sicut ibidem adnotavimus: quamvis enim idem S. Eusebius, & S. Felix Nolanus Confessorum dumtaxat Titulo à S. Ambroſ. inscribantur, & ab aliis antiquis Scriptoribus, ambos tamen, ut Martyres colendos, post novissimas Martyrologii, & Kalendarii recognitions jam extra controversiam est. Nec immerito, nam juxta S. Cyprianum pro Martyribus habendi sunt, qui tormentis superstites, in pace postmodum quieverunt. In Confessoribus Christi (ait laudatus Cyprianus epift. 61. ad Lucium) dilata martyria non meritum Confessionis minuant, sed magnalia divine protectionis ostendunt. Idque trium puerorum Babyloniorum, ac Danielis Prophetæ adductis exemplis ibi confirmat: neque enim in tribus pueris minor fuit martyrii dignitas, quia, morte frustrata de camino ignis incolumes exierunt, aut non consummatus Daniel extitit in suis laudibus, quia qui leonibus missus fuerat ad prædam, protectus a Domino vixit ad gloriam. Ob eandem rationem idem Cyprianus epift. 10. ad Martyres, & Confessores, eos solatur, quos ante consummatam Fidei Confessionem

liberos diniitti contigit, dicendo: *Quod si ante diem certaminis vestri de indulgentia Domini pax supervenerit, vobis tamen manet voluntas libera, & conscientia glorioſa.* Nec contristeretur aliquis ex vobis, quasi ill's minor, qui ante vos tormenta perpeſſi, victo, & calcato ſeculo ad Dominum glorioſo itinere pervenerunt. Ob eandem rationem Martyrum Choro accenſentur in ipſo Martyrologio S. Numidicus 10. Auguſti, S. Euthychius Discipulus S. Johannis, & S. Soſthenes Discipulus S. Pauli 28. Novembris, S. Maxima 16. Octobris, & omnibus præferenda S. Thecla 23. Septembris, dicta ipſa inter fœminas Protomartyr, quos tamē omnes tormenta olim expertos, conſtat spontanea deinceps morte deceſſile. Rursus à Martyrum Clafle minimè excluduntur S. Theodosius Cœnobiaſcha 11. Januarii, S. Mathias Jerosolymorum Episcopus 30. ejusdem, S. Lazarus Monachus 23. Februar. S. Theodoſus Episc. Cyriñia 6. Maji, SS. Episcopi Maternus Mediolanensis, & Philastrius Brixiensis 18. Julii, Sanctus Papknutius 11. Septembris, aliique conſimiles. Quin & Baronius ad diem 9. Januarii de S. Basilis fa Virgine uxore S. Juliani Martyris profert hoc illuftre testimonium: *Basilis autem licet martyrium non obierit, tamen quia multa graviaque passa est, & Dux Martyrum extitit, censita etiam inter Martyres reperitur.*

Utrum præferendum sit Officium Martyris in concorrentia cum Officio Confessoris, aut Virginis &c. vide Decreta data in nostro Indice sub num. 157. vide pariter Decreta data sub num. 177. 178. & 259.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Cap. III. De Communi Confessorum.

I. Gavant. pag. 141. col. 2. num. 7. -- Quando Officia Confessorum transferuntur in aliam diem, ut in Rubricis, mutatur versus in Hymno Iste Confessor &c.) Declarat hic Ga-

vantis, inhærens Rubricis Breviarii recogniti, quod debeat mutari versus in Hymno Iste Confessor, quando contingit Officium Natalis alicuius Sancti Confessoris transferri ad U u 2 aliam

aliam diem, ob impedimentum alterius Officii majoris Ritus; ideo autem dicit noster Auctor debere mutari versum, & debere dici: *Meruit supremos laudis honores*, ne dicatur mendacium, quod ipse eo die obierit, sicut diceretur, si recitatetur consuetus versus: *Meruit beatas scandere sedes*. Contra hanc Gavanti opinionem scripserunt Macer in Hierolexico v. *Hymnus*, Sarnellius *Li erarum Ecclesiasticarum l.b. 5. lit. 19.* & Felix Gabriellius in *Animadversione super Rubricam*: si non est dies obitus. Hi tres Auctores concorditer, & acerrimè sustinent, non esse mutandum versum in dicto Hymno: *Iste Confessor*, quando ratione impedimenti transfertur ad aliam diem Officium natalitium alicujus Sancti Confessoris, sed tantum esse mutandum prædictum versum, quando celebratur Officium alicujus Sancti Confessoris non sub titulo natalis ejusdem, sed sub alio titulo, ex. gr. sub titulo suæ Ordinationis in Episcopum, sicut celebratur hoc modo Festum S. Ambrosii die 7. Decembris, & S. Basilii die 14. Junii; vel sub titulo translationis sui Corporis, uti celebratur Festum S. Johan. Chrysostomi die 21. Januarii, & S. Francisci Salesii sub eodem titulo Translationis die 29. ejusdem mensis; in his, inquam, circumstantiis, admittunt utique præfati Auctores, mutandum esse versum in Hymno *Iste Confessor*, & debere dici: *Meruit supremos laudis honores*: sed quotiescumque contingit fieri Officium Natalis alicujus Sancti Confessoris etiam translatum ad aliam diem, ob impedimentum majoris sollemnitatis, iidem Auctores firmiter tenent, semper in Hymno præfato debere dici versum: *Hac die letus mernis beatas &c.* Hæc sententia adeò validis est munita rationibus, ut ei forsitan adhaererem, nisi obstaret clarissimum Decretum editum à S. R. C. die 11. Junii an. 1701. & datum in nostro Indice sub n. 223. in quo statutum fuit, quod in Officio ad Hymnum *Iste Confessor pro Sanctis Confessoribus*, quoies eisdem fixa dies est assignata, qua non est

dies obitus, non debeat recitari versus: *Meruit beatas scandere sedes*; quamvis reverè Officium fiat de die obitus; & quod eadem regula servanda sit in Officiis translatis, quamvis Officium sit de die obitus. Igitur tenenda est omnino Gavanti sententia, qua est authenticæ S. C. decisione fulcita, & contrarii Auctores attendi non debent, eò quia, quando adfunt hujusmodi resolutiones, haec sunt omnibus aliis Doctoribus præferendæ.

II. Gavant. eod. n. 7. - - *Et eo casu in primis Vesperis non est mutandus versus &c.* Hæc pariter Gavanti sententia confirmata remanet alio Decreto, quod emanavit die 13. Januar. 1682. & datur in nostro Indice sub n. 128. in quo ulterius sanctum fuit, quod si Officium Sancti Confessoris transferatur in diem proximè sequentem ab ejus obitu, & in primis Vesperis à Capitulo fiat de ipso, tunc in Hymno *Iste Confessor* non mutatur versus, sed dicitur *Meruit beatas*, tam in primis Vesperis, quam in Matutino, & in secundis Vesperis, quia in die obitus habet Capitulum, & ita declaratur etiam in Breviario Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo *Rub. 25. sub n. 6.* necnon apud Fagioli in *Kalendario perpetuo in Annotationibus ad Januarium sub lit. F.* Contrarium tamen tenet Guyetus lib. 3. sect. 1. c. 13. quaest. 8. sed nunc remanet decisæ controversia ex Decreto mox allegato.

III. Gavant. eod. n. 7. - - *Infra Octavam vero dicitur, ut in Festo &c.* Si Festum S. Confessoris habeat Octavam, & annuatim celebretur propria die obitus, certum est, quod per totam Octavam debet dici versus *Meruit beatas &c.* verum si Festum Sancti Confessoris celebretur annuatim die fixa, & aia à die obitus, ut Festum S. Dominici Ordinis Predicatorum Fundatoris, tunc & in Festo, & per ejus Octavam dicitur in Hymno: *Meruit supremos*: idemque servandum, si ex privilegio Apostolico translato Festo, transferatur & Octava.

